

когáто са сoсз члѣнатъ. Н. п. цáръ цáро, â нѣ цáрьо, тако и монасты́рь монасты́ро, пáстыро, â не пáстырьо, и проч. Защò се така и произнòсатъ. (i) Тáко и въ ðнiа существи́тели именà щoсе ðкончáватъ на и, рáи рáио, край крайо, сабчай сабчаио, и проч. Я въ прилагáтели те именà, понеже ðни вcегда се ðкончáватъ на две ии, ии ии, въ нiхъ трѣвѣва да се иcфѣраа послѣдно то и вcегда, и на нѣгово мѣсто да се полагá о-то н. п. скл-

(i) Назначи защò нѣкои ѣдинoслòжни именà, когáто се произнòсатъ съ члѣнатъ, снѣматъ ðксiа-та ðтъ пѣрвыатъ слòгъ, и тѣратъ ѡ на втòрыатъ кой то се производи ðтъ члѣнатъ, като н. п. страхъ страхò, свѣтъ свѣтò, прахъ прахò, градъ градò, грѣхъ грѣхò, оумъ оумò, и дрѣги такива. Кой то и сoсз атъ члѣнъ, пáки това исто то страдатъ, н. п. страхѣтъ, свѣтѣтъ, прахѣтъ, градѣтъ, оумѣтъ, вжакѣтъ. Тáко и сoсз члѣнъ а. страхѣ, свѣтѣ, прахѣ, родѣ (то ѣсть родѣ, каквѣто щo стои оу Сапòнòво то ѣвангелие „книгáта народѣ Исуса Христа“) и за рди тáм ðксiа щo не стои на мѣстòто си страда и члѣно на жѣтъ, и ѡ, но не знами защò тáко бѣва, нѣка мѣсли всáкъ. Но нѣгаи защò нѣкои ðтъ нiхъ въ Славѣнскiй родит. падѣжь снѣматъ ðксiа та на кончáемыатъ сабъ, като н. п. грѣхъ грѣхà, â нѣ грѣха, оумъ оумà, и дрѣги.